

Corn Island

Títol original: *Simindis kundzuli* **Direcció:** George Ovashvili **Guió:** Roelof Jan Minneboo, George Ovashvili, Nugzar Shataidze **País:** Geòrgia **Durada:** 101 min **Any:** 2014 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Ilyas Salman, Mariam Buturishvili, Tamer Levent **Música:** Iosif Bardanashvili **Fotografia:** Elemér Ragályi **Distribuidora:** Paco Poch Cinema **Estrena a Espanya:** 22/05/2015

Apta per a tots els públics

Versió original subtitulada en català / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Amb les crescudes de primavera, el riu Enguri es precipita sobre les terres baixes de Kolkheti i, abans de llançar roques i llim al mar, les acumula aquí i allà al mig del riu. En pocs dies, fins i tot de la nit al dia, d'aquests esculls neixen grans illes, el sòl és ric i fèrtil. Un ancià d'Abkhàzia i la seva jove neta decideixen plantar blat de moro en una d'aquestes illes. Però els soldats georgians caminen a prop. (Filmaffinity.com)

CRÍTICA

'Corn Island': la vida en un riu (de vegades tranquil)

Presentada en la competició del KVIFF, Corn Island, una petita meravella firmada per George Ovashvili, està tan aconseguida que sembla haver estat mol difícil d'aconseguir

Sobre el riu que marca la frontera natural i disputada entre Abkhàzia i Geòrgia, es formen i es deformen illes itinerants en funció de les estacions i els capricis dels elements. En cicles, pagesos locals s'instal·len sobre aquests illots fèrtils per conrear alguna cosa amb què sobreviure a l'hivern, però els perills són diversos. Tot i que no són conflictes armats, és la natura que amenaça en tot moment de reconquistar els seus drets desencadenant el riu. És en aquest context que un avi i la seva neta intentaran domesticar-lo, en la segona pel·lícula del georgià **George Ovashvili**.

Corn Island es munta a partir d'una complexa estructura de coproducció entre Geòrgia, Alemanya, França, la República Txeca, Kazajistan i Hongria. Aquesta pel·lícula extremadament complicada de rodar ha estat feliçment gratificant per als membres del seu equip creatiu, sortit de tretze països diferents. Presentada al Karlovy Vary, **Corn Island** s'ha alçat directament amb l'estendard de la competició oficial.

Els diàlegs de **Corn Island** són escassos, però al contrari que a *Primavera, verano, otoño, invierno... y primavera* de Kim Ki Duk, que comparteix una bona quantitat de punts comuns amb aquesta obra, la càmera és poques vegades estàtica i aquest dinamisme dona un complet tomb a la dimensió contemplativa que s'espera generalment d'aquest tipus d'història. La fotografia d'Elemér Ragályi deté l'alè, i certs plans, especialment durant el diluvi, són d'un realisme impressionant. No som lluny del documental en condicions extremes, i sabent que l'equip ha creat l'illa per complet, entenem millor la dimensió de l'extraordinari treball d'Ariunsaichan Dawaashu, el dissenyador de producció que s'ha ocupat de recrear cada estació en un ambient hostil vers la mateixa possibilitat de rodar-hi. El realisme és exagerat i influeix en el compromís estètic amb la poesia visual i narrativa de **Corn Island**. La pel·lícula ha estat rodada en 35 mm, fet que contribueix a magnificar-ne la bellesa.

Una paràbola realista sobre el cicle de la vida, **Corn Island** no tanca els ulls davant la situació política d'una regió marcada per un conflicte ètnic que crema des de fa més de 20 anys. La falla rural està constantment amenaçada pels trets llunyans, les burles bàrbares de soldats a les riberes o les rondes militars amb llanxa a motor. Entre el xoc de les generacions encarnades per l'avi i per la seva jove i ingènua neta o pels exèrcits oposats, no hi ha gaire diferència: cada un calla o parla la seva pròpia llengua, i ningú s'entén.

Mentre el realitzador no jutja els seus personatges, i fingeix no escollir cap bàndol, la naturalesa sentència, en decidir arbitràriament posar els comptadors de tothom a zero.

Domenico La Porta – Cineuropa.org

